

A közgyűlés a muzeumnak adta, a polgármester visszaadta a tisztviselőegyesületnek a stefániai várat

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényhatóság közgyűlése, mint ismeretes, hosszú hónapokkal ezelőtt kimondotta, hogy a Stefánián lévő váromladékot, amelyben a városi tisztviselők egyesülete tanyázik, átadja a kulturpalotának, hogy abba elhelyezhesse gyűjteményének egyik részét. A határozatot nagy helyesléssel fogadta a város közönsége, mert hiszen állandó volt a panasz, hogy a kulturpalota túlszűfolt, értékes gyűjtemények, többek között Móra Ferenc világhírű ásatásainak számos eredménye ládába rejtve hever az épület pincéjében. A közgyűlés határozata közben jogerőre emelkedett, de végrehajtásra mind a mai napig nem került sor, sőt — értesülésünk szerint — nem is fog most már sor kerülni rá.

A polgármester ugyanis határozatot hozott és azzal visszaadta a tisztviselők egyesületének a kioszkot. A polgármesteri határozat azzal indokolja meg ezt a lehetetlennek hangzó intézkedést,

hogy Csallány Dezső, a muzeum igazgatója, használatatlannak minősítette a várat, megállapítva, hogy annak helyiségeiben nem lehet semmit sem elhelyezni.

Annakidején az volt az elgondolás, hogy a vár helyiségeiben azokat a régi, faragott kőveket helyezik el, amelyek a szegedi vár lebontása alkalmával kerültek napfényre, amelyek beszédes emlékei Szeged történelmi és építészeti múltjának és amelyek jelenleg a muzeum alagsorának folyosóin hevernek. Így sok hely felszabadulna a kulturpalotában és lehetővé válna a régészeti leletek jelentős részének a kiállítása. A közgyűlést ez a megfontolás vezette, a polgármester most határon kívül helyezte a közgyűlés jogerős határozatát.

Értesülésünk szerint a kérdés szóba kerül a szombati közgyűlésen is. Dr. Beretzk Péter interpellálja meg a polgármestert.

70 ezer pengő miatt

késik még mindig a felsőipariskola 25 éves „új”
épületének megnyitása

A szegedi iparosság memoranduma

(A Délmagyarország munkatársától.) Darányi Kálmán miniszterelnök szegedi látogatása alkalmával több küldöttséget fogadott, a panasz- és kívánságáradatban valahogy elsikkadt az a memorandum, amelyet a szegedi iparosság küldöttsége nyújtott át és amelyet aláírt ugyyszólván minden ipartestületi szakosztály képviselője. A memorandum egy-egy másolatát azóta eljuttatták a kultuszminiszterhez, az iparügyi és kereskedelmi miniszterhez és a pénzügyminiszterhez is.

A szegedi iparosok a memorandumban arra kérik a kormányt, hogy

engedélyezze a szegedi felsőipariskola visszaalakítási, felszerelési és műhelyszerezési munkálataihoz szükséges hetvenezer pengős költséget.

Az iparosok memorandumukban elsősorban arra hivatkoznak, hogy Szegeden a trianoni békeszerződés következtében megszűnt minden számottevőbb építkezés, ez az oka annak, hogy a szegedi iparosság egyre jobban lerongyolódik és egyre több öndíló iparos kénytelen lemondani iparfogadról. Elsőrendű állami érdek, hogy ilyen körülmények között munkaalkalmak teremtésével a kormány is segítségére legyen Szeged iparoságának. De a felsőipariskola Kálvária-téri épületének sürgős rendbehozását magasabb iparügyi és kulturális szempontok is kívánatosá teszik.

Az épület huszonöt évvel ezelőtt épült fel, megkapta a szükséges felszerelés és berendezés nagyrészét is, de az intézet még sem foglalt el új hajlékát, kitört a háború és az épületet hadikórház céljaira használták. A háború után a francia megszállók üttöttek tanyát benne, majd pedig 1921-ben az egyetlen kapta kölcsön. Az egyetem nemrég kiköltözött az épületből, amely hosszú ideig üresen állott, míg végre 1934 őszén megkezdődött az épület visszaalakítása.

Ezerkilencszázharmincöt nyaráig befejezték a Kálvária-téri főépület első és második emeletének iskolai célokra való átalakítását, valamint a gépház és a kovácsműhely tatarozási munkálatait, de azután a munka egészen az idén áprilisig szü-

netelt. Az idén a kultuszminiszter által engedélyezett huszezer pengő költség keretei között ismét megkezdték a munkát, de a főépület teljes rendbehozásához még további hatezer pengő kellene. Ennek az összegnek a kiutalását az intézet igazgatósága már kérelmezte a kultuszminisztertől. A műhelyi épület visszaalakítása, a műhely átszerelése és a gépház felszerelése lenne még hátra. Az összes épületi munkák elvégzéséhez kellene még 55.000 pengő, a gépház felszereléséhez pedig 15.000 pengő, összesen tehát 70.000 pengő.

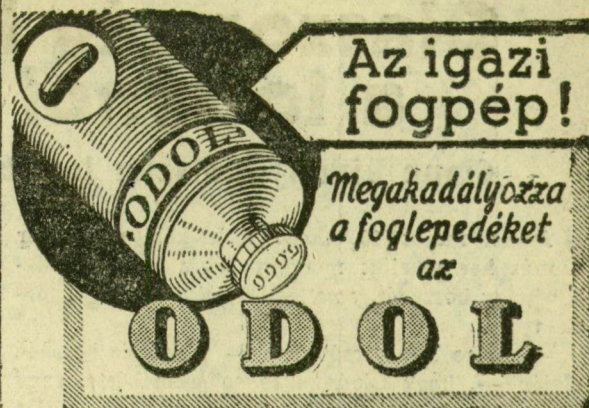
»A szegedi állami felsőipariskola — mondja a memorandum —, mint

a Csonkaország egyetlen vidéki felsőipariskolája, kétségtelen megérdemli, hogy a mostani gépészeti szakosztály megfelelő elhelyezése és az elektrotechnikai szakosztály megnyitása céljából a szükséges költségfedezetet megkapja.

Ezeknek a munkáknak vállalatbaadása a munkanélküliséget is csökkentené. Ez az intézet 280 tanulóval a vidéki iparoktatási intézetek között a legnépesebb, a legéletrevalóbb, de egyben a jelenlegi épületét tekintve a legmostohábban elhelyezett. Állami érdek az is, hogy a Kálvária-téri épület tovább üresen ne álljon, a Mars-téri épület pedig más célra legyen használható, ami lényeges állami bevételt is jelentene.

Külön felhívja a memorandum a kormány figyelmét arra, hogy az elektrotechnikai szakosztály felállításának szükségességét egy 1933-ban kiadott kormányrendelet is hangsúlyozza. »A folyamatban lévő elektrifikálási munkálatokkal kapcsolatban — mondja ez a rendelet — tervbe vett a szegedi m. kir. állami felsőipariskolának egy elektromos szakkal való bővítése.«

Hir szerint foglalkoznak a szegedi iparosság memorandumával és remény lehet arra — legalább is ilyen hírek érkeztek Pestről —, hogy a hetvenezer pengős fedezet engedélyezése rövidesen mégis megtörténik.

Kémery Nagy botránja

200 pengőre ítélték, a magánlaksértés vádjától felmentették

Budapest, május 13. A budapesti járásbírósa-gon csütörtökön tartották meg annak a botránynak a tárgyalását, amely az »Esti Kurir« szerkesztőségében játszódott le. Mint emlékeztetés, Kémery Nagy Imre, a diáküntetések ismert szereplője és Erdélyi Imre jogszigorló megjelent a lap szerkesztőségében, ahol hangos jelenetek között Kémery Nagy inzultálta Ignótus Pált. A támadásból véres verekezés fejlődött és ennek során a támadót megverték a lap alkalmazottai. Ignótus testi sértés címén feljelentést tett a támadók ellen, de magánlaksértés miatt is feljelentést tettek.

A bíróság előtt Kémery Nagy azzal védekezett, hogy Ignótus lekicsinylő mozdulata váltotta ki belőle az inzultust. A bíróság Kémeryt könnyű testi sértés vétségében mondotta ki bűnösnek és ezért 200 pengő pénzbírságra, nemfizetés esetén 20 nap fogházra ítélte. Az ítélet végrehajtását háromévi próbaidőre felfüggesztette. A magánlaksértés vádjától a bíróság felmentette Kémeryt. Erdélyi Endrét úgy a magánlaksértés, mint a testi sértés vádjától bizonyítékok hiányában felmentette a bíróság. Enyhítő körülménynek találta a bíróság, hogy Kémeryt is megverték. Az ítélet ellen fellebbezéseket jelentettek be.

Elfogták a mezőberényi rendőrgyilkosokat

(A Délmagyarország békéscsabai szerkesztőségétől.) Aldozócsütörtök óta éjjel-nappal folyik a nyomozás, hogy a mezőberényi rendőrgyilkosok ki lettek meg tudják állapítani. A csendőrség nagy apparátussal, a legapróbb részletekig való körültekintéssel végezte el feladatát. Csütörtökön azután a csendőrség őrizetbe vett két földmivest, akik teljesen megtörve beismerő vallomást tettek.

Nevüket egyelőre nem közlik a nyilvánossággal. Feltevés szerint az egyik földmives, aki megölte Szikora Pált, a rendőrnök régi haragosa volt. A másik őrizetbe vett földmives a felbujtó szerepét játszotta.

Széchenyi Mozi

Pénteken

Lányok fehérben

Dráma az orosz arisztokrácia köréből

Georg Alexander, Petrovits, Hans Junkermann és Hilde Stolz